

Reactie n.a.v. JIT/MH 17 persconferentie op woensdag 28-09-2016

De door het JIT uitgebrachte rapportage, als toegelicht bij de persconferentie, maakte een doorwrochte indruk. Ik heb daarvoor waardering en begrip. Wat betreft de "Framing" waarbinnen die presentatie plaats vond heb ik echter een geheel andere mening. Die zou ik als volgt willen verwoorden.

1. Er is een groot verschil tussen het vrijelijk uitbrengen van objectieve, rationele, technische resultaten van een onderzoek, of het onder zware politieke druk uitbrengen van politici passende conclusies. Het moge duidelijk zijn dat de gang van zaken vanaf direct na de ramp ongepast is geweest en de onderzoekscommissie (het "JIT") behoorlijk in de weg moet hebben gezeten bij het vinden van de waarheid. Geen woord erover in de persconferentie.
2. Bij het onderzoek vast stellen dat het toestel is neergehaald door een BUK raket lijkt niet zo moeilijk. Ik heb zelf vanuit mijn luchtmachtverleden voldoende te maken gehad met ongevalonderzoek om dat te kunnen zeggen. Het is het echter totaal onmogelijk dat bijna op de dag van de ramp al te concluderen met als aanvullende conclusie: "Dat de Russen dat hadden gedaan met medeweten van President Poetin". Daartoe ontbrak alle bewijslast.

Van het eerste lijkt nu met grote zekerheid sprake, van het tweede is na bijna 2 jaar nog steeds geen sluitend bewijs geleverd. De opstelling van het JIT past daar overigens bij. De politiek gemotiveerde, oorspronkelijke stellingname komt daarmee toch wel in een heel bijzonder daglicht te staan. Geen woord erover in de persconferentie.

3. De Russen noch de separatisten hadden belang bij deze tragische ramp. Integendeel. Het zelfde is beslist niet het geval wat betreft de VS en Oekraïne. Opnieuw integendeel.

Intussen is de nergens op gebaseerde vooringenomen uitspraak per stelling 2 wel als argument en als stemmingmaker gebruikt ter opbouw van de sancties tegen Rusland. Dat alles binnen een politiek bestel, waarbij geen middel vanuit de VS en jammer genoeg ook in onze media, werd/wordt geschuwd om Rusland als "the evil empire" te stigmatiseren.

De voorgeschiedenis in het Oekraïne conflict bevestigt de wens vanuit de VS dat stigma op te bouwen en te versterken. De MH17 ramp past daar hunnerzijds prima bij.

Het is daarbij dan nogal vreemd te zien dat een panel van vijf landen: Nederland, België, Australië, Maleisië en Oekraïne(als medeverdachte !) het vetorecht krijgt op de rapporttekst terwijl Rusland, als gedoodverfde, vooringenomen schuldige, wordt buitengesloten: "Het wij en zij" syndroom. Dat is niet alleen onverstandig, maar ook in strijd met ons fundamentele rechtsbeginsel: "Een verdachte is pas schuldig wanneer het wettig en overtuigende, objectieve bewijs is geleverd".

Het resulteerde in separaat Russisch en Westers onderzoek met alle wederzijdse spanningen van dien. Geen woord erover in de persconferentie.

4. Het MH17 drama heeft geleid tot een veelheid aan berichten van velerlei aard en kleur. Het is daarom zaak uiterst voorzichtig om te gaan met welke boodschap uit welke bron dan ook.

Een bron met wereldwijd grote reputatie en meermalen onderscheiden is de VS onderzoek-journalist Robert Parry, https://en.wikipedia.org/wiki/Robert_Parry_%28journalist%29 .

Sinds 1995 opereert Parry vanuit zijn eigen, onafhankelijke nieuwssite "Consortium News". Hij mag een betrouwbare bron worden geacht. Hij verdiept zich al geruime tijd in de MH17 ramp en de nasleep ervan. In zijn aangehaalde nieuwsmedium "Consortium news" verscheen per 24 mei jl. een uitvoerige weergave <https://consortiumnews.com/2016/05/24/more-game-playing-on-mh-17/> van zijn onderzoek en visie.

Samen met voorgaande artikelen van hem over de MH17 levert dat een beeld op waar zeker rekening mee gehouden zou moeten worden. Geen woord erover in de persconferentie.

5. De MH17 ramp is op zich een unieke case, maar echter binnen een categorie waar politieke doelstellingen en het feitelijk gebeurde in analogie dwars door elkaar lopen. Dat geldt in het bijzonder twee situaties uit het verleden:
 - a. Het neerschieten van vlucht KAL 007, Koreaanse Boeing, in 1983 en de nogal genante mediamanipulatie met alle leugens, vooral vanuit VS kant, daaromheen. Zie https://en.wikipedia.org/wiki/Korean_Air_Lines_Flight_007.

Zou het, rekening houdend met het geleerde van toen, niet goed zijn geweest wanneer het JIT zich wat betreft de schuldvraag wat explicieter zou hebben uitgesproken over de onjuistheid van de politieke gang van zaken en het misbruik van deze ramp voor politieke doeleinden met alle trieste gevolgen van dien ?

Bij het neerhalen van de MH17 door een BUK raket, al of niet met steun van Russen, lijkt, wanneer dat zo zou zijn, analoog aan de KAL 007 meer sprake van een hoogst ongelukkige samenloop van omstandigheden in een op dat moment erg onoverzichtelijke oorlogsituatie dan iets anders.

- b. Het neerschieten van Iran Air Flight 655 door de USS geleide wapen kruiser "Vincennes" in juli 1988 zie https://en.wikipedia.org/wiki/Iran_Air_Flight_655. De conclusie daaruit: "Geen schuldig verklaring, maar een hoogst ongelukkige samenloop van omstandigheden". De analogie lijkt duidelijk. Het trekken van parallellen naar Panam Boeing Flight 103 https://en.wikipedia.org/wiki/Pan_Am_Flight_103 in 1988, als directe terroristische aanslag, lijkt daarbij in de MH17 situatie erg ongepast.

Het voortdurend politiek opjutten van het "zoeken naar de schuldigen", een "heksenjacht" bijna, lijkt in het heersende politieke klimaat weinig zinvol noch productief. Integendeel. De hele zaak is in hoge mate gepolitiseerd. Een objectieve en juridisch goed onderbouwde rechtsgang lijkt als afgeleide van de gevolgde gang van zaken nauwelijks tot niet meer mogelijk.

Wanneer er sprake zou kunnen zijn van objectieve juridische schuld zou die in ieder geval het eerst gezocht moeten worden bij de partijen die op onverantwoordelijke wijze die dag de gewraakte luchtroute over een zo omstreden gebied, waar al meerdere vliegtuigen als afgeleide van het conflict waren neergeschoten, zijn blijven gebruiken.